

Leven met LMD

Om deze ziekte zo goed mogelijk te bestrijden kan men op de voeding letten: vette vis, groene groenten en noten zijn o.a. een bron van goede vitaminen.

Een rookstop wordt absoluut aanbevolen gezien het bewezen is dat dit de evolutie van LMD versnelt.

Sommige patiënten met gevorderde LMD hebben een meerwaarde aan bepaalde visuele hulpmiddelen, zoals een leeslamp, een loupe of een computerscherm om bepaalde activiteiten te kunnen blijven uitvoeren.

HCB

Wenst u contact
op te nemen?

CONTACT

Telefonisch kan u ons steeds bereiken op alle weekdays van 8 tot 20u op onderstaand nummer:

015 123 004

Voor spoedgevallen in het weekend richt u zich tot de oogarts van wacht via het dichtstbijzijnde ziekenhuis.

Ook via mail kan u ons steeds contacteren.

info@oogartsenpraktijkhob.be

Wenst u meer informatie over onze andere behandelingen? Dan verwijzen we u graag door naar onze website.

www.oogartsenpraktijkhob.be

Maculadegeneratie

Leeftijdsgebonden maculadegeneratie (LMD) is de meest frequente oorzaak van visusverlies op oudere leeftijd. Deze aandoening tast het centrale gezichtsvermogen aan en treft meestal mensen vanaf de leeftijd van 50 tot 60 jaar. Het veroorzaakt geen blindheid maar het kan alledaagse activiteiten zoals lezen en het herkennen van gezichten bemoeilijken. Zonder behandeling kan het zicht verslechteren. Dit kan geleidelijk gebeuren over meerdere jaren (droge vorm), of snel over een paar weken of maanden (natte vorm). De voornaamste risicofactoren zijn leeftijd, roken, hoge bloeddruk, vrouwelijk geslacht en een familiale voorgeschiedenis van LMD.

Via deze folder willen wij u informeren omtrent maculaire degeneratie. Deze folder betreft een algemene voorlichting en is bedoeld als extra informatie naast het gesprek dat u met ons heeft gehad.

Symptomen

LMD beïnvloedt het centrale deel van uw zicht. Als de aandoening erger wordt, kan men moeilijkheden krijgen met lezen, schrijven of gezichten herkennen. Het kan zich ontwikkelen in één of in beide ogen. Het eerste symptoom is vaak een **wazig of vervormd zicht**.

Bijkomende visusklachten zijn **vervorming van het beeld** (bv. een rechte deurlijst wordt krom gezien), dingen kleiner of groter zien dan normaal en de licht-donker adaptatie die langer duurt.

Verandering van het zicht is het enige symptoom van deze aandoening. Soms kan LMD worden gevonden tijdens een routinecontrole, vóór dat u symptomen heeft.

Diagnose en behandeling

Er zijn twee types van LMD: een 'droge' en een 'natte' vorm. Een droge LMD is de meest frequente vorm. Dit subtype wordt gekenmerkt door het ophopen van afvalstoffen genaamd drusen, ter hoogte van het netvlies. Deze vorm kent meestal een traag progressief verloop en kan de visus over meerdere jaren doen verslechteren.

Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat een dagelijkse inname van vitaminesupplementen (die o.a. omega 3 vetzuren, vitamine C en E, luteïne en zeaxanthine bevatten) het verloop van matige tot gevorderde droge LMD kan afremmen.

Er is helaas geen behandeling die droge LMD kan genezen of het zicht kan verbeteren. Droge LMD kan, in een gevorderd stadium, veranderen in 'natte' LMD.

Een natte LMD wordt veroorzaakt door de groei en ontwikkeling van abnormale bloedvaten ter hoogte van deze afvalstoffen die zich eerder gevormd hebben op het netvlies. Deze vorm kan het zicht vrij snel doen verslechteren. Behandeling is mogelijk en heeft vooral tot doel om het gezichtsvermogen te bewaren.

De meest frequente behandeling van natte LMD zijn injecties in het oog waarbij geneesmiddelen zoals ranibizumab (Lucentis) en aflibercept (Eylea) worden toegediend; ze remmen de ontwikkeling van de abnormale bloedvaten.

Deze injecties voorkomen dat het gezichtsvermogen verslechtert bij 9 op de 10 mensen en verbetert het gezichtsvermogen bij 3 op de 10 mensen. Initieel wordt gestart met 1 injectie per maand, meestal gedurende 3 maanden.

Nadien is het per patiënt afhankelijk hoeveel en in welke frequentie er injecties noodzakelijk zijn om de aandoening te controleren. De injecties worden toegediend nadat het oog verdoofd wordt met druppels. Meestal heeft men een minimaal ongemak, soms kan het voelbaar zijn, zoals een korte prik bij een bloedname. Bijwerkingen zijn onder meer het gevoel alsof er iets in het oog zit, en roodheid en irritatie van het oog.

Fotodynamische therapie (PDT) wordt minder frequent toegepast als behandeling voor natte LMD. Hierbij wordt een bepaald licht van een bepaalde frequente gefocust op het netvlies om deze abnormale bloedvaten te vernietigen.

